

kiego 66". Wydał cztery zbiory poezji: *Po tamtej stronie*, Ossolineum, 1968; *Czerwień studzienna*, Ossolineum, 1973; *Sytuacje metaforyczne - wiersze, obrazy*, PWSSP, 1978; *Pod światło*, Ossolineum, 1981.

Warto zaznaczyć, że prof. Stanisław R. Kortyka opiekuje się spuścizną prof. Zbigniewa Karpińskiego. Od jego śmierci w 1996 r. zorganizował kilka wystaw monograficznych we Wrocławiu, Sandomierzu i Białej Podlaskiej. Z Podlasiem, Dolnym Śląskiem, a najwcześniej z Sandomierzem prof. Karpiński był szczególnie związany. Te miejsca stanowiły też źródło inspiracji dla jego twórczości rysunkowej, graficznej i malarskiej począwszy od wczesnych lat 50.

Wszystkim tym wystawom towarzyszyła obszerna monografia Zbigniewa Karpińskiego opracowana przez Stanisława R. Kortykę. Wiele dzieł z ogromnego dorobku Zbigniewa Karpińskiego znajduje się dzisiaj w muzeach we Wrocławiu, Sandomierzu, Białej Podlaskiej, Radomiu, Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, w Gabinetach Rycin Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu oraz w Kolekcji Artoteki Grafiki Biblioteki Sztuki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Tę działalność prof. Kortyka traktuje jako wypełnienie artystycznego testamentu, a nade wszystko jako wyraz wdzięczności dla swojego profesora, świetnego artysty i niezwykłego człowieka.

Chcąc w wielkim skrócie scharakteryzować świat malarstwa prof. Kortyki zacytujmy fragment wstępu do katalogu wystawy indywidualnej *Bezkresny horyzont* w Muzeum Architektury we Wrocławiu w 2007 r., w którym Andrzej Jarosz pisze:

„Prezentowane obecnie obrazy Stanisława R. Kortyki, realizowane w czasie ostatniej dekady cechuje dyskrecja. Są one wyciszone za sprawą przyjętych przez artystę tonacji i „milk-nące” na skutek powtarzającej się kompozycji, dla której charakterystyczne są układy zagęszczonych pasm, rozciągające się pomiędzy bocznymi krawędziami płaszczyzn. Prace wrocławskiego artysty mają przy tym charakter elegijny. Sugerują nieuchronną zmienność, erozję, zacieranie granic pomiędzy formami a przestrzenią. Ewokują smutek, nostalgię, oczekiwanie na niewypowiedziane i niewiadome. Wrażenia te decydujące w dużym stopniu o charakterystycznym poetyckim klimacie obrazów Kortyki, wynikają ze stosowanych przez malarza środków formalnych (...). Rzadko można jednak tak jednoznacznie interpretować obrazy Kortyki. Pozostańmy więc przy przekonaniu o ich abstrakcyjno-universalnym wymiarze, a ujawniający się w nich *Bezkresny horyzont* traktujemy jako wyraz ciągłej tęsknoty artysty za nieograniczoną przestrzenią duchową. Przeczuwaną i ciągle wizualizowaną, ku której zmierzają malowane obrazy i sam twórca”.

Z okazji otrzymania medalu „Zasłużony Kulturze - GLORIA ARTIS” składamy Panu Profesorowi serdeczne gratulacje!

NAGRODA PAN DLA DOKTORANTA Z NASZEGO UNIWERSYTETU

_ Ewa Sapeńko

Oddział Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu rozstrzygnął II edycję konkursu dla doktorantów na najlepszą oryginalną pracę twórczą opublikowaną w 2013 r. Laureatem w obszarze nauk humanistycznych i społecznych został dr Wolfgang Brylla z Instytutu Filologii Germańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Nagrodę w wys. 4 tys. zł otrzymał za rozprawę doktorską pt. *Berlin als Raum. Hans Falladas erzählte Großstadt*. Doktorat Wolfganga Brylla był pierwszym nadanym przez Uniwersytet Zielonogórski w dyscyplinie literaturoznawstwo, a rozprawa została wyróżniona przez Radę Wydziału Humanistycznego UZ.

Już po raz drugi doktorant Uniwersytetu Zielonogórskiego sięga po laur w konkursie poznańskiego oddziału Polskiej Akademii Nauk. W ub. roku, w pierwszej edycji konkursu PAN, laureatem został dr Andriej Kotin, również z Instytutu Filologii Germańskiej UZ.

Nagrody są przyznawane w pięciu obszarach: w obszarze nauk humanistycznych i społecznych, w obszarze nauk biologicznych i rolniczych, w obszarze nauk ścisłych i nauk o Ziemi, w obszarze nauk technicznych oraz w obszarze nauk medycznych.

Zgodnie z regulaminem konkursu nagroda przyznawana jest za oryginalne osiągnięcia badawcze doktoranta, które zostały opublikowane w roku poprzedzającym przyznanie. Do konkursu mogła przystąpić osoba, która w roku poprzedzającym złożenie wniosku przygotowywała rozprawę doktorską w instytucji naukowej zlokalizowanej w województwie wielkopolskim lub lubuskim i nie ukończyła 30 lat w chwili składania wniosku. Wnioskodawca mógł zgłosić do konkursu tylko jedną oryginalną opublikowaną pracę twórczą (lub monografię).